

[Jytte Andersen]

Vi synes også, dette her er lidt farligt, når vi ved, at ministeren gerne vil forberede vejen til bloktilskud, og det er socialdemokratiet som bekendt ikke med på.

Pia Kjærsgaard (FP):

Undervisningsministerens ændringsforslag kan fremskridtspartiet gå positivt ind for. Der er nogle administrative ændringer, og bl.a. § 4, der ophæver bestemmelserne om skolebyggeprojekter, der skal forelægges amtsrådet til godkendelse, er helt i orden.

Fremskridtspartiet ser gerne, at man hastigere tager sagerne væk fra amtsrådene, der kun fungerer som en overadministration. Disse ting kan kommunerne udmærket klare alene.

Det ser også ud til at være den samme opblødning, der sker under § 34, hvor amterne gøres til rådgivningssteder med tilbud til kommunerne, som man kan tage imod eller lade være. Der er dog fortsat alt for mange ting, der lægges ud til amtsrådene, men de små skridt, der trækker i den anden retning, er positive.

Jeg vil ikke gå dybere ind i dette lovfor-slag, men blot give det fremskridtspartiets tilslutning.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak for den meget konstruktive og, jeg synes også meget positive modtagelse, forslaget har fået. Jeg forstår godt, at det ikke har vakt vilde protester, for forslaget er jo meget moderat. Det er små skridt, der tages. Vi er her nede i det danske nærdemokrati, jeg havde nær sagt græsrodsdemokrati, og dér skal vi være meget varsomme med, hvilke ændringer vi foretager. Det synes jeg også vi er i dette forslag, så hvis man overhovedet skal foretage forenklinger i dette meget indviklede system med alle disse instanser og alle disse klagemuligheder, kan man næsten ikke foreslå mindre, end vi her er kommet med.

Formålet er jo at opnå en vis forenkling; derfor foreslår vi at fjerne visse amtsgodkendelser, foreslår ændring af reglerne om udbygningsplaner, så man ikke er tvunget til disse regelmæssige papirdynger, som udbygningsforpligtelsen har ført til, og vi foreslår en vis begrænsning af klagebestemmelserne, men kun en meget beskeden begrænsning –

der er stadig væk mange instanser, man kan klage til – og så foreslår vi en vis uddelegering til direktoratet og en beskeden styrkelse af skolenævnet, især vedrørende fællesarrangementer på skolerne.

Til alt dette er der nu af ordførerne stillet en række gode spørgsmål, som jeg meget nødig vil prøve at besvare her på slap line. Til gengæld vil jeg love en særdeles grundig besvarelse af spørgsmålene i udvalget, ligesom jeg forventer en meget grundig behandling i det hele taget i udvalget. Jeg håber, man forstår, at jeg ikke her vil give svar på disse meget tekniske spørgsmål.

Jeg kan i lyset af den debat, vi lige har overstået, oplyse, at der forud for dette forslag er gået en særdeles grundig høring. Der har været både høringsfaser, præhøringsfaser og præ-præ-høringsfaser, og der er forsøgt taget hensyn til så mange fremførte argumenter som muligt. Når vi ikke har kunnet følge alle henstillinger, skyldes det som regel, at henstillingerne vedrørende de enkelte bestemmelser undertiden har været modstridende. I den situation har vi så måttet vælge og tage stilling, og dér har vi forsøgt at tage stilling til fordel for forenklingen. Men det vil alt sammen kunne uddybes nærmere i de svar, jeg vil give udvalget på de mange spørgsmål, der utvivlsomt kommer.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er nu ikke helt rigtigt, hr. minister, at der er mange steder at klage. Nu er det ikke, fordi jeg vil argumentere for, at der skal være mange steder at klage, men der står faktisk i lovforslaget, at klager standser ved amtsrådet, og det synes vi ikke er rimeligt, for så kan man ikke klage til andre instanser end amtsrådet. Bliver man underkendt af amtsrådet, har man altså ikke mulighed for at gå til ministeren med en sag, og den mulighed synes vi faktisk er vigtig at fastholde. Der er ikke tale om, at vi vil have andre klageinstanser, og heller ikke tale om, at der er andre klageinstanser.

Jeg synes, ministeren godt kunne have svaret på det spørgsmål, som faktisk var mere politisk fra min side, nemlig om man kunne overveje den mulighed, som oplysningsforbundene selv lægger op til, at de landsdækkende oplysningsforbund selv kunne tage